

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д-р Велимир Велев, Ръководител Катедра „Драматичен театър”,
Ф-т Сценични изкуства, НАТФИЗ „Кр. Сарафов” – София

на материалите, представени за участие
в конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“
в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“
по: област на висше образование 8. Изкуства.
Професионално направление 8.4. Театрално и филмово изкуство
(„Актьорство за драматичен театър“)

В конкурса за „доцент“, обявен в Държавен вестник, бр. 39 от 02.05.2023 г. и в интернет-страница на Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ за нуждите на катедра Катедра „Естетическо възпитание“ към Педагогически факултет, като кандидат(и) участват д-р Красимира Цветанова Иванова от НАТФИЗ „Кр. Сарафов“ и д-р Петър Запрянов Одажиев.

Със заповед № РД-21-1417 от 30.06.2023 г., изменена със заповед № РД-21-1470 от 12.07.2023 г. на Ректора на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ (ПУ) съм определен за член на научното жури на конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ в ПУ по област на висше образование 8. Изкуства, професионално направление 8.4. Театрално и филмово изкуство („Актьорство за драматичен театър“), обявен за нуждите на катедра „Естетическо възпитание“ към Педагогически факултет.

За участие в обявения конкурс са подали документи следните кандидати: д-р Красимира Цветанова Иванова от НАТФИЗ „Кр. Сарафов“ и д-р Петър Запрянов Одажиев.

Кандидатите са допуснати до конкурса от съответните експертни звена на ПУ. Това означава, че са минали през проверка на представените от тях документи, според описа в молбите им до Ректора на ПУ. Двамата кандидати са попълнили сами и своите наукометрични таблици и посочените от тях стойности, покриват минималните изисквания по наукометричните показатели на ЗРАСРБ.

Предстои да коментирам своите констатации при направения от мен детайлен преглед на представените хабилитационни документи и наукометрични показатели на кандидатите.

В аванс, преди да започна, бих искал да отбележа сериозните качества на двамата кандидати и в личностен, и в професионален план, всеки в областта, в която основно се изявява. Казаното е въз основа на моите лични впечатления, както от тяхната работа като професионалисти, така и за личностните им качества, които също от са значение за позицията, за която кандидатстват.

1. д-р Красимира Цветанова Иванова, кандидат в конкурса за „доцент“, на ПУ „Паисий Хилендарски“, обявен в Държавен вестник, бр. 39 от 02.05.2023 г.

Представеният от д-р Красимира Цветанова Иванова комплект материали, на дигитален носител, в състоянието в което е представено, създава известни затруднения, за да бъде проверен по списъка, който тя е посочила в Молбата за допускане до участие в конкурса, адресирана до Ректора на ПУ. Но приемам, че комплектът с материалите ѝ е щателно проверен при приемане на нейните документи и след като кандидатурата ѝ за настояща конкурс е одобрена, следва че тя е в съответствие със ЗРАСРБ и Правилника за развитие на академичния състав на ПУ.

Хабилитационният пакет, с който кандидатът участва в конкурса, за съжаление, също не е ясно дефиниран. По презумция той трябва да се съдържа само и изцяло в

Показател “В” от Таблицата на наукометричните показатели по ЗРАСРБ. Като разбира се, не е задължително да включва пълният списък с материали от този показател, а само части от него. В случая не е посочено кои от представените материали в Показател “В” формират хабилитационния пакет. Същевременно в документите “Анотация на материалите” и в “Самооценка на приносите”, освен всички материали от Показател “В” са посочени и всички публикации на кандидата, което ни води към съждението, че хабилитационният пакет на д-р Иванова включва и материали от Показател “Г” от Наукометричната таблица. В дигиталния пакет обаче, са представени още три късометражни филма... С риск да сгреша, ще се опитам да дефинирам хабилитационния пакет на д-р Иванова: трите късометражни филма са със същия статут, както публикациите (т.е. не са в Показател В), но те и не са посочени в “Анотация на материалите” и в “Самооценка на приносите”. Поради това можем да приемем, че те не са в хабилитационния пакет и той се състои от горепосочените документи, без късометражните филми. Но от друга страна, теоретичните материали на кандидата не са представени като съдържание в пакета от документи. За една част от тях има линкове, не всички от които са активни. Информация за монографията също липсва – и като текст/файл, и като линк. Можем да допуснем, две възможности: (1) че кандидатът д-р Красимира Цветанова Иванова като хабилитационни материали е приложила общо 18 научни труда - 5 спектакъла, 2 филма, 1 монография и 10 статии (но има сериозни технически пропуски). Или (2) кандидатът д-р Красимира Цветанова Иванова като хабилитационни материали е приложила общо 7 научни труда - 5 спектакъла, 2 филма (за които е предоставила необходимата информация).

И в двата случая, рецензията е възможна само на базата на наличните за преглед материали от хабилитационния пакет. Тук веднага правят впечатление няколко случая, които трябва да се вземат предвид:

1. От десетте статии, три са публикувани преди получаване на ОНС Доктор. По наукометрични изисквания, минимум две от тях би трябвало да са ползвани за покриване на наукометричните изисквания на тази образователна степен. Това поставя въпросът, има ли неизползвана статия от тези три, която да бъде включена в пакета за резензиране и точно коя. Тъй като няма информация за това, би трябвало да се приеме за некоректно тяхното приемане за резензиране, както и тяхното ползване в наукометричната таблица, поне докато се изясни този казус.

2. Представените в Показател “В” спектакли (включени в хабилитационния пакет за резензиране) – „Предложение“, „Play Your Змей“, „Когато розите танцуват“ и „Чикаго“ не са професионални спектакли, някои от тях са продуцирани от фестивал за любителско/самодейно театрално изкуство, други са изпълнение на проект за работа със средношколци и според ЗРАСРБ, не отговарят на наукометричните изисквания за професионални постижения и не могат да бъдат ползвани за тази цел, както и не могат да бъдат ползвани в процедури по ЗРАСРБ. Това, от една страна, налага те да бъдат изключени от хабилитационния пакет за резензиране, както и от друга страна налага корекция/редукция в показателите (В – реализиран авторски продукт, Д – Рецензии, Е – Награди), които са свързани с тях, както следва:

- **В 4.** Реализиран авторски продукт в областта на изкуствата (филм, спектакъл, изложба, концерт и др.) – **редукция с 200 т.** (4x50)
- **Д 19.** Рецензии за реализирани авторски продукти или творчески изяви в областта на изкуствата – **редукция с 40 т.** (4x10), поради отпадане на следните рецензии:
 - 19.1. „Чикаго“ – познатият непознат мюзикъл -Павел Павлов
 - 19.2. Мюзикълът „Play Your Змей?!?“ преплита класика и модерност Петя Караджова

- 19.3. „Play Your Змей?!?“ – оригинално творческо решение Павел Павлов
- 19.5. Чеховото „Предложение“ – нескучната класика Петя Караджова

- **Е 30.** Награди на конкурси за творчество и изпълнение, дадени от национални професионални форуми и организации – **редукция с 40 т.** (4x10), поради отпадане на

- Четири награди на „Play Your Змей“ /дипломи, грамоти/

3. При детайлен преглед на доказателствения материал при представените “Три цитата на ISBN 978-954-712-894-1” в Д 18, по Показател “Д” се забелязва следната особеност:

- Цитатът в <„18.1 Овладеяване на изкуството да слушаш във виртуална среда, Статия на Цветелина Цветкова в сборника на **НАЦИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ ДИГИТАЛНА ТРАНСФОРМАЦИЯ НА ОБРАЗОВАНИЕТО – ПРОБЛЕМИ И РЕШЕНИЯ, ОЦЕНЯВАНЕ И АКРЕДИТАЦИЯ** стр.311-31“ >, не отговаря на изискванията за коректно цитиране, тъй като е отбелязан само като фамилия и година (Иванова, 2019), а **не е отбелязан с изискуемите библиографски данни, автор-фамилия, име, заглавие, издателство, година, страница, ISBN/ISSN.**

В сканираните доказателствени материали, няма информация дали този цитат е изведен коректно в края на сборника. Това би трябвало да наложи **редукция с 5 т. по Д 18.**

- Цитатът в <„*Приложение на виртуалните стаи за звуково смесване при подготовка на многоканален микс* - Валерия Крачунова-Попова /стр.239-242/ в сборника на **НАЦИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ ДИГИТАЛНА ТРАНСФОРМАЦИЯ НА ОБРАЗОВАНИЕТО – ПРОБЛЕМИ И РЕШЕНИЯ, ОЦЕНЯВАНЕ И АКРЕДИТАЦИЯ**“ >, не отговаря на изискванията за коректно цитиране, тъй като е отбелязан само като фамилия и година (Иванова, 2019), а **не е отбелязан с изискуемите библиографски данни, автор-фамилия, име, заглавие, издателство, година, страница, ISBN/ISSN.**

В сканираните доказателствени материали, няма информация дали този цитат е изведен коректно в края на сборника. Това би трябвало да наложи **редукция с 5 т. по Д 18.**

- Цитатът в <„*Изкуственият интелект в звукорежисурата*, Павел Стефанов, стр. 344-352 от Сборника **НАЦИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ ДИГИТАЛНА ТРАНСФОРМАЦИЯ НА ОБРАЗОВАНИЕТО – ПРОБЛЕМИ И РЕШЕНИЯ, ОЦЕНЯВАНЕ И АКРЕДИТАЦИЯ**, Цитатът е на стр. 345, ISBN 978-954-712-894-1“ >, е **коректно посочен, според изискванията на ЗРАСРБ, макар и без ISBN.**

В светлината на тези корекции, посочените 75 точки по показател „Д“ в наукометричната таблица на кандидата д-р Красимира Иванова, се редуцират:

- с 40 т. в „Д 19“ (остатък 35 т.)
- с 10 т. в „Д 18“ (остатък 25 т.)

Така в Показател “Д” броят на точките пада под минималната граница. За мое голямо съжаление трябва да отбележа, че при това положение по този показател д-р Иванова не покрива изискуемия минимум от 40 т. за да участва в настоящия конкурс.

Въпреки това, аз бих искал да дам своята оценка за кандидата, макар и с няколко думи, поради ограничението в обема на рецензионния формат, като ще коментирам анблок нейните теоретични разработки (статии), с които съм запознат, тъй като не намерих достъп до съдържанието на нейната хабилитационна монография (тя не е представена в пакета документи и не е точкувана в предоставената като окончателна таблица с показатели, но е посочена в описа на публикациите и има бележа от издателство, че е под печат).

Кратки биографични данни

Биографичната справка на д-р Красимира Иванова е богата и съдържателна. Бакалавър е по “Драматургия” и Магистър по “Филмово и телевизионно изкуство”, Доктор по “Театрознание и театрално изкуство”. Познавам д-р Красимира Иванова като експерт „Международна дейност“ и гост преподавател по “Основи на драматургията”, “Драматургия за музикален театър”, “Кино и театрален мюзикъл” на студентите от специалностите във ф-т Екранни изкуства” към НАТФИЗ. Мога да потвърдя високото качество на нейните резултати от нейната работа на тези позиции, а именно: като координатор по международна дейност за представяне на филмовата учебна продукция на НАТФИЗ на международни форуми и фестивали, организационната ѝ работа по фестивала “Ранно пиле”, както и успешната ѝ работа като сценарист в късометражни и документални филми. Има опит в драматизирането на текстове, както и сценарното консултиране.

Като общо заключение от нейната биографична справка, мога да посоча несъмненият ѝ професионализъм в посочените от нея дейности, както високата и професионална и личностна отговорност и умения за работа в екип.

- Относно теоретичните материали, с които успях да се запозная, поради липсата на някои от тях (с някои съм запознат по-рано, от изданията, където и аз съм публикувал), мога да отбележа, високото ниво на научните изследвания на д-р Иванова, чиито интереси се движат в разширените граници между кино и театрална драматургия, драматургия за мюзикъл и приложен театър и т.н.
- Относно професионалните практически реализации на д-р Красимира Иванова:
 - В представеният документален филм „30 години по-късно“, нейната работа би могла да се опише като силно осезаема в крайния филмов резултат. Ясно е, че без нейното присъствие в творческия екип на филма, той не би бил това, което е.
 - По подобен категоричен начин Иванова присъства и в документалния филм със заглавие „За възможността да се живее“. Тук в контекста на цялостната тема, тя умело влиза в дълбините на човешката сетивност и ни тласва в размисъл към критериите за истинност на присъствието в живота. Успява да създаде образ на “истинското”, но без претенция, без шум, без “режисиране” (каквото е и “филмовото верую” на режисьора Юлий Стоянов за кино естетиката). Бих окачествил филма като “нежно разтърсващ”. Започва леко, като на шега, с една ретроспекция, през която постепенно и изцяло ни насочва към днешния ден. Така постига многократно по-силен ефект на осъзнаване за парадоксите на настоящата реалност в която живеем, отколкото ако те директно бяха вкарани в обектива чрез сценария. Този индиректен сценарен подход превръща филма във висока проба изкуство, показва професионално майсторство и усет в създаването на екранен продукт.
 - Представлението "РодиТеЛи" в ПУ "Паисий Хилендарски". В спектакълът се вижда сериозността на намерението. Но избирам да допусна вероятността, че поради редица външни фактори, свързани със спецификата на скромните продукционни възможности (материална база, бюджет и т.н.), както и с все още непреодоляната неопитност на студентския екип, постановката не притежава тази сила на въздействие, както коментираният по-горе филми.

В заключение:

От всичко казано до тук, мога да обобщя, че качествата на Иванова в областта на киноизкуството са повече от сериозни. Повтарям, познавам я и като колега и преподавател в НАТФИЗ. Мога да потвърдя и от лични впечатления нейната висока

компетентност и професионализъм в преподаването от нея дисциплини и като експерт в Международната дейност на НАТФИЗ. За съжаление този конкурс, като област на бъдеща работа и развитие, сякаш е встрани от нейната професионална сила и потенциал.

В качеството си на външен рецензент, приемам като задължение да се съобразя с матрицата-образец за подобна процедура на ПУ, попълвайки финалния фрагмент от текста на образца за окончателно заключение и оценка на кандидата по настоящия конкурс:

Документите и материалите, представени от д-р Красимира Иванова не **отговарят на всички** изисквания на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник на ПУ „Паисий Хилендарски“.

Кандидатът д-р Иванова **не е** представила в подреден и изчерпателен вид документите, с които кандидатства.

Хабилитационният пакет, с който кандидатът участва в конкурса, за съжаление, също не е ясно дефиниран. От така представените материали, не може да се добие представа за кандидата, освен ако рецензентът не го познава лично. Хабилитационният пакет не представя качествата на кандидата, на нивото, на което в действителност са те.

В хабилитационния пакет са представени публикации със срок преди защитата на ОНС „Доктор“.

В хабилитационния пакет са представени реализации, които не отговарят на наукометричните изисквания по ЗРАСРБ за професионални постижения и не могат да бъдат ползвани в процедури по ЗРАСРБ.

Кандидатът не покрива наукометричните показатели по Показател „Д“, за да може да участва в настоящия конкурс.

След така установените факти свързани с представените в конкурса материали и научни трудове, анализ на тяхната значимост и съдържащи се в тях научни, научно-приложни и приложни приноси, намирам за основателно да дам своята **отрицателна** оценка и **не** препоръчам на Научното жури да изготви доклад-предложение до Факултетния съвет на Педагогически факултет за избор на д-р Красимира Цветанова Иванова на академичната длъжност „доцент“ в ПУ „Паисий Хилендарски“ по: област на висше образование 8. Изкуства., професионално направление 8.4. Театрално и филмово изкуство (Актьорство за драматичен театър).

2. Д-р Петър Запрянов Одажиев, кандидат в конкурса за „доцент“, на ПУ „Паисий Хилендарски“, обявен в Държавен вестник, бр. 39 от 02.05.2023 г.

Представеният от д-р Петър Запрянов Одажиев комплект материали на дигитален носител е в съответствие с Правилника за развитие на академичния състав на ПУ, и включва всички документи по списъка, представен в подадената Молба до Ректора на ПУ за настоящия конкурс.

Одажиев покрива наукометричните изисквания по ЗРАСРБ. Доказателствените материали са представени в коректен и изчерпателен вид.

Кандидатът Петър Одажиев е приложил общо 10 научни труда, 2 монографии и 8 научни статии. Приемат се за рецензиране всичките 10 научни труда.

Кратки биографични данни

Д-р Одажиев е преподавател, режисьор и продуцент.

-В образователната си биография има два доктората, две магистърски степени и една бакалавърска: Бакалавър по Режикура от Национална музикална академия, Магистър по Филмова и телевизионна Режикура, НАТФИЗ, Магистър по оперно пеене от Национална музикална академия, Доктор по научна специалност „Музикознание и музикално изкуство“ в НБУ, Доктор по научна специалност „Кинознание, киноизкуство и телевизия“ БАН.

В момента Петър Одажиев е преподавател по „актьорство за мюзикъл“, „сценично движение“, „пеене“, „психофизически тренинг“, „сценична реч“ в Софийска академия за музикален театър. Директор на Продуцентска къща „Синема Инк“ ЕАД, и Мениджър проекти в „Държавния музикален театър“.

Има опит като Преподавател в АМГИИ – Пловдив, като гост преподавател по „актьорско майсторство“, „сценична реч“, „пластика“, Като инструктор/преподавател в New York Academy of Visual and Performing Arts, като инструктор в практически упражнения и изпити по учебните дисциплини „Актьорско майсторство пред камера“ и „Психофизически тренинг“, като Главен асистент/научен сътрудник в „Институт за изследване на изкуствата“, БАН, като директор и продуцент в Продуцентска къща „Одавижън“ ЕООД

Автор е на Учебни планове множество (над 10) учебни програми в областите на актьорството за театър, кино, мюзикъл, движение и вокал към АМГИИ.

Има сериозни творчески реализации като режисьор на театрални, музикални, оперни постановки, някои от които са на сцената на Софийската опера и Държавния музикален театър, както и като режисьор и продуцент на филми, новели и сериали като „Хотел България“, „Камера! Завеса!“ и т.н.

Общата картина за кандидата, която получаваме от неговата дейност е на професионалист със сериозен опит като режисьор и театрален педагог, както и със солиден образователен фундамент в областта на настоящия конкурс. Повечето му творчески реализации като практик, са добре известни и оценени от критиката. За част от тях имам лични впечатления. От биографията се вижда, че очевидно притежава голям опит и в *учебно-педагогическа дейност, както в работата със студенти, така и в подготовката на учебни програми, лекционни кусове и дисциплини.*

Въпреки че кандидата с лекота би могъл да се хабилитира с признати практически реализации, добро впечатление прави, че той е представил един впечатляващ обем от теоретични разработки, като дори не е включил нито една от своите авторски реализации. *Ограничението в обема на рецензионния формат, допълнително редуциран, заради наличието на две кандидатури, налага телеграфна лаконичност. Същевременно при този голям брой хабилитационни материали, се налага прилагане на систематизиран подход – ще разгледам представените от кандидата трудове като три теоретични единици (поотделно двата основни труда (монографии) и цялата група статии, като един калейдоскопичен блок от научни търсения), с надежда да бъде запазена нужната за едно рецензиране изчерпателност.*

1) Монографията , „Физическото действие в психологическия и метафизическия театър. Лабораториите на Константин Станиславски и Йежи Гротовски. Педагогически аспекти“. Пловдив: Университетско издателство „Паисий Хилендарски“, 2023 ISBN 978-619-202-868-8, е с обем 319 страници, състои от въведение, две глави, заключение, приложение и библиография с 69 заглавия (от които 6 заглавия на български, 45 на руски и 18 заглавия на английски език) и 12 електронни източника (линкове към сайтове).

Това е един специфичен по рода си труд, тъй като в него д-р Петър Одажиев си поставя за цел да анализира Станиславски и Гротовски от неочаквана гледна точка, извън стереотипната представа за тези големи театрални реформатори. Това за него обаче не е самоцел, търсене на оригиналност, нито реакция срещу клишетата. Одажиев е мотивиран да изследва, предефинира и доразвие актьорската техника на тези педагози към настоящия театрален момент.

Интересна е и картината която читателят добива за тези две именити личности. Разбира се, че тя за всеки е различна поради различния опит, критерии, разбирания, сетивност. Но благодарение на Одажиев, аз видях Станиславски като гениален педагог, който, подобно Пикасо се самоотрича, за да не застине, да не се превърне в клише. Станиславски, който не спира да допуска нови гледни точки и продължава да търси открития в “ненамереното”, нови и нови гледни точки към работата на актьора. Бих нарекъл „принос“ този фокус на Одажиев в анализа на Станиславски, като театрален педагог, допускащ от една страна “противоположна” посока в актьорския процес, от тяло към психика, но и на следващото ниво - тялото като самостоятелен физически съществуващ феномен. В това отношение, без декларативна натрапчива претенциозност, трудът е иновативен и много полезен в обучението на съвременния актьор в контекста на постдраматичните реалити, където тялото и движението се абсолютизират и деструктурират до пълната загуба на смисъл, присъствайки като артефакт сами за себе си, независимо от останалите театрални компоненти в една сценична, изпълнителска или перформативна среда. За това индиректно помага факта, че Одажиев трасира минало и настояще като прави мисловни „полети“ – Кнебел, Товстоногов – Бенедети, Джилет, Зарили, Мерлин, Пийчис – Додин и Василев.

А анализът по отношение на Гротовски впечатлява с разследването на материали, които обичайно не се използват от средно статистическия теоретик и „изследовател“ на театрално наследство. Нещо повече, тук кандидатът търси “живия” Гротовски, движейки се по “следите” на неговите „апостоли“ (Ричардс, Барба), успявайки да види есенциалната Гротовски-същност във и дори отвъд тях. И отново, без да демонстрира, Одажиев прави неусетен мост към настоящия момент и бъдещето на съвременната сценична реалност.

Чрез тези дълбочинни анализи, Одажиев прави едни невидими метааналитични връзки, които изкрystalизират в нов синтез, съвсем естествено, без буквално описание и декларативност. Това обаче, може да се усети в Методическите подходи за усвояване на Физическото действие и тренинга в съвременното актьорско обучение на студентите, които той предлага в Приложението.

Чрез този труд, Одажиев дава силна и категорична заявка за високото качество на едно актьорско обучение, за което той има потенциал, критерии и инструменти да проведе, както самостоятелно, така и да сформира и ръководи цял екип от умели сътрудници по нелекия път на педагогиката в актьорската професия.

2) Монографията „Мюзикълът от сцената на екрана“. София: ИК „Синема“, 2020, ISBN 978-954-2985-06-8 е 293 страници и включва увод, четири глави, заключение, три приложения и библиография и филмография. Библиографията включва 19 заглавия на български, 26 заглавия на руски и 39 на английски език. Интернет източници – 29. Филмографията се състои от 64 заглавия.

В този труд Одажиев анализира процесът на трансформация на един сценичен продукт (мюзикъл) в екранен. Тук кандидатът показва завидни познания за естетическите и художествени закони и на двете изкуства (сценично и екранно – мюзикъл и кино). Тръгвайки дедуктивно от тях, той стига до прецизни детайли в спецификата по изграждане на подобно произведение на различни нива, включвайки взаимодействията

между режисьор, композитор, художник, актьори, както и пресечните точки на сцена, кино и нови технологии.

Монографията показва Одажиев като интердисциплинарен специалист. По мое мнение, това изследване е единствено по рода си в България, макар че при по-сериозен размисъл, границите на това твърдение биха могли да се разширят. Допускането ми е свързано с присъствието на един различен нов дух в изследването - въпреки че Одажиев разглежда една вече установена практика, това изследване излиза извън обичайната предметна плоскост, разглеждайки този феномен в диапазона между синестезис и палимпсест (без да използва тези термини и буквалното им интерпретиране).

3) Групата осем статии от хабилитационният пакет допълват портрета на Одажиев като изследовател с енциклопедичен размах в своите търсения, компетенции и потенциал:

- анализатор на трансграничното взаимодействие между различни сценични и екранни изкуства и жанрове, и техните художествени средства и език, (в *“Проблеми на адаптацията на музикалния театър във филм”*)
- сериозен театрален изследовател, комбиниращ подходи от историографирането, изкуствознанието, методология на театралния процес и методика актьорско-режисьорските обучение/приложение на сценични техники и практики. (*„Методологическо-практически и естетически принципи в творчеството на режисьора Стефан Трифонов – историческа перцепция“*, *“Музикално-театралната естетика в творчеството на оперния режисьор Драган Кърджиев“* и *„Стивън Зондхайм и проблемът за ритъма, времето и пространството във филмовия мюзикъл „Суини Тод: Бръснарят демон от Флийт Стрийт“*)
- иновативен концептуалист на нови форми във взаимодействието между Театър, Кино и Нови технологии. (*„Иновативна форма за достъп до културното наследство на музикалния театър: перспектива от България“*)
- визионер, намиращ решения за социална промяна чрез съчетаване между антропология, социални науки, визуални изкуства (*„Nomadic Ateliers 3X3: интердисциплинарна арт инициатива за кроскултурни проекти“*)
- Практически анализатор (семиотик и философ) на семиотичните подходи в граничната зона между музика, сценични и екранни изкуства и жанрове (*1. „Семиотични аспекти на американския филмов мюзикъл от началото на 21 век“* и *2. “Аспекти на семиотическата парадигма във взаимовръзката музика-екран“*)

Приносите на д-р Петър Одажиев се движат в широкия диапазон между сценични, екранни, визуални изкуства, нови технологии и семиотика, но винаги пряко или индиректно съотнесени към актьорските и режисьорски приложни методи и практики.

1. ОДАЖИЕВ прави опит да синтезира общите проблеми и генералните принципи, закони и подходи на режисьорско-актьорския инструментариум с перспектива за оформяне на цялостна интерпретативна творческа методология. (във *„Физическото действие в психологическия и метафизическия театър...“*)
2. Изследване на *„физическото действие“* при Станиславски и Гротовски като практически мост между двата подхода и ключ към дефиниране на нова територия от техния методологически синтез. (във *„Физическото действие в психологическия и метафизическия театър...“*)

3. Нова гледна точка и анализ към релацията Съдържание – Форма (Какво – Как/ Психологическо – Физическо) на Станиславски. (във „Физическото действие в психологическия и метафизическия театър...“)
4. Авторски подбор и взаимовръзки на методически подходи за „Усвояване на физическото действие“ в актьорското обучение. (във „Физическото действие в психологическия и метафизическия театър...“) и упражнения от цитираните в монографията режисьори.
5. Разглежда еднопосочният процес „Сценичен мюзикъл – Екранен мюзикъл“ като синтез между синестетични и палимпсестни принципи и подходи. (в „Мюзикълът от сцената и екрана“)
6. През спецификата на мюзикъла подава концептуален поглед към работата на режисьора, подготовката на актьора и тяхното взаимодействие. (в „Мюзикълът от сцената и екрана“)
7. Иновативно комбиниране на подходи (от архивистика, журналистика и изкуствознание) в документалното портретиране и анализиране, както и синтез между тях и класическото научно методологическо изследване с практическо приложение. (в статиите свързани с имената на творците Стефан Трифонов, Драган Кърджиев и Стивън Зондхайм...“)
8. Иновативни разработки на концепции за взаимодействието на Българския музикален театър като изкуство и новите дигитални технологии като среда за разпространение, развитие на нови публики и разширен достъп до произведения на изкуството. (в статията „Иновативна форма за достъп до културното наследство на музикалния театър: перспектива от България“)
9. Мултидисциплинарен подход свързващ социология, антропология, съвременни визуални изкуства и дигитални технологии, насочени към въвеждане на културни практики предназначени за развитие на обществото. („Nomadic Ateliers 3X3: интердисциплинарна арт инициатива за кроскултурни проекти“)
10. Иновативно изследване на семиотичните кодове в екранното изображение, и музиката и музикалната драматургия. (в „Семиотични аспекти на американския филмов мюзикъл от началото на 21 век“ и 2. „Аспекти на семиотическата парадигма във взаимовръзката музика-екран“)
12. Синтезиране на нов приложен алгоритъм на взаимодействие между музикална драматургия и нейната екранна интерпретация (в „Семиотични аспекти на американския филмов мюзикъл от началото на 21 век“ и 2. „Аспекти на семиотическата парадигма във взаимовръзката музика-екран“).
11. Изследване на принципите на семиотичния подход и неговата приложимост към филмовия мюзикъл (в синтаксически, семантически и прагматически смисъл) и как се проявяват основните аспекти на взаимовръзката между музикалната драматургия и киното, как с помощта на семиотичната парадигма, е възможно да се очертае и нова област на изкуствоведско изследване. А именно – семиотичната перспектива на филмовия мюзикъл, което само по себе си е принос в общото поле на семиотиката на киното. (в „Семиотични аспекти на американския филмов мюзикъл от началото на 21 век“ и 2. „Аспекти на семиотическата парадигма във взаимовръзката музика-екран“)

В заключение:

Д-р Петър Одажиев е практик от сериозно естество. Неговите реализации на сцената и екрана притежават оригиналност и висока художествена стойност. В тях определено личи умението на кандидата да работи с актьори, което е от основна важност за настоящия конкурс. Впечатляващи са дълбоките му познания в различни области и жанрове от сценичните и екранните изкуства. Нещо повече, той се заявява като

интердисциплинарен специалист, демонстрирайки умение за богато мислене, което отваря валенции за нови взаимовръзки между различните компоненти от сценичната и екранната работа (режисура, актьорска игра, музика, движение, пластика, пеене, медийна среда).

Хабилитационния пакет на кандидата ни дава картина за неговия аналитичен, авторефлексивен потенциал в осмисляне на практическия творчески акт – това е силна предпоставка за гарантиране на висококачествена педагогическа работа в бъдеще.

Въз основа на анализа и фактите изложени до тук, искам да обобщя, че високо оценявам кандидатурата на д-р Петър Одажиев. Тя показва творчески и научен потенциал, съчетан с педагогически компетенции в един голям професионален и академичен диапазон. Подкрепям кандидатурата на доц. д-р Петър Одажиев в настоящия конкурс.

По образеца за окончателно заключение и оценка на кандидата по настоящия конкурс:

Документите и материалите, представени от Петър Запрянов Оджиев **отговарят на всички** изисквания на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник на ПУ „Паисий Хилендарски“.

Кандидатът в конкурса е представил **значителен** брой научни трудове, публикувани след материалите, използвани при защитата на ОНС „доктор“. В работите на кандидата има оригинални научни и приложни приноси, които имат практическа приложимост, като част от тях са пряко ориентирани към учебната и педагогическа работа. Научната и преподавателската квалификация на д-р Петър Одажиев. е **несъмнена**.

Постигнатите от д-р Петър Одажиев резултати в учебната и научно-изследователската дейност, **напълно** съответстват на минималните национални изисквания по ЗРАСРБ.

След запознаване с представените в конкурса материали и научни трудове, анализ на тяхната значимост и съдържащи се в тях научни, научно-приложни и приложни приноси, намирам за основателно да дам своята **положителна** оценка и да препоръчам на Научното жури да изготви доклад-предложение до Факултетния съвет на Педагогически факултет за избор на Петър Запрянов Оджиев на академичната длъжност „доцент“ в ПУ „Паисий Хилендарски“ по: област на висше образование 8. Изкуства., професионално направление 8.4. Театрално и филмово изкуство (Актьорство за драматичен театър).

15.08.2023 г.

Рецензент: проф. д-р Велимир Велев
(подпис)

.....